Κλείνει τό ἀμερικανικό Ἰνστιτοῦτο Τεχνολογίας

ΠΩΣ ΑΡΧΙΣΕ ΚΑΙ ΠΩΣ ΕΞΕΛΙΧΘΗ ΤΟ ΟΛΟΝ ΘΕΜΑ

Μέ ἀπόφαση τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας ἀνεστάλη ἡ λειτουργία τοῦ παραρτήματος τοῦ Ἰνστιτούτου Τεχνολογίας Νέας Ὑόρκης, τό ὁποῖον πρό τινος χρόνου εἶχεν ἐγκατασταθῆ καί λειτουργοῦσε στήν περιοχή Χολαργοῦ.

Ἡ ἀπόφαση γιά τήν ἀναστολή τῆς λειτουργίας τοῦ ἐν λόγω Ἰνστιτούτου ἐλήφθη, κατόπιν διαβημάτων τῶν πρυτανικῶν ἀρχῶν τοῦ Ε.Μ. Πολυτεχνείου καί τῶν συλλόγων σπουδαστῶν αὐτοῦ.

Κατωτέρω δημοσιεύομε τό ἱστορικό τῆς δημιουργίας καί λειτουργίας τοῦ παραρτήματος τοῦ ἀμερικανικοῦ Ἰνστιτούτου.

Τό ἱστορικό

«Παραδίδονται μαθήματα πανεπιστημιακοῦ ἐπιπέδου, μέ τό τυφλό σύστημα καί ἄνευ διδασκάλου...». Ἔτσι κάπως θά μποραῦσε νά χαρακτηρισθεῖ ἡ ἀπόπειρα νά δημιουργηθεῖ στήν Ἑλλάδα ἕνα παράρτημα τοῦ Ἰνστιτούτου Τεχνολογίας τῆς Νέας Ὑόρκης αγιά νά βοηθήσει τούς Ἕλληνες νά σπουδάσουν στόν τόπο τους καί νά πάρουν ἕνα πτυχίο πού θά τούς ἀνοίγει τίς πόρτες τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νέας Ὑόρκης, χωρίς νά ὑποβάλλονται σέ μεγάλα ἔξοδα...».

Ἡ παρουσία τοῦ «παραρτήματος» αὐτοῦ, — πού στεγάζεται προσωρινά στό ἀμερικανικό κολλέγιο «Ἤβης» —, ξεσηκώνει θύελλα διαμαρτυριῶν καί ὁδηγεῖ τούς σπουδαστές τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου σέ ἀποχή ἀπό τά μαθήματά τους μέ τό αἴτημα νά διακοπεῖ ἀμέσως ἡ λειτουργία του ἐπειδή «δίνει στούς ὑπομηχανικούς πτυχία πού τούς ἐπιτρέπει νά ἐγγραφοῦν στό πέμπτο ἔτος τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς στό Μετσόβιο».

Πέπλος μυστηρίου

Τήν ἵδρυση καί λειτουργία τοῦ παραρτήματος αὐτοῦ περιβάλλει ἀπό τίς πρῶτες κύλας μέχρι καί ἕνας πέπλος μυστηρίου. Κανένας δέν γνωρίζει περί τίνος πρόκειται. Σπουδαστές καταγγέλλουν πῶς ἐνῶ καί ἀρμόδιοι» τούς πληροφορῶν, ὅτι ἡ ἀπόφαση γιά τή λειτουργία του δημοσιεύθηκε στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, στό φύλλο 169, α' τοῦ Νοεμβρίου 1971, δέν βρίσκουν πουθενά παρόμοια ἀπόφαση. Ἐμπνευστής τῆς δημιουργίας τοῦ παραρτήματος αὐτοῦ, εἶναι ὁ ἑλληνοαμερικανός καθηγητής κ. Κ. Ἀντωνιάδης, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἐστάλη στήν Ἑλλάδα γιά νά μεριμνήσει γιά τήν ἵδρυσή καί λειτουργία του. Ἰδού τό ἱστορικό:

Μάρτιος 1972

Ἡ σκέψη γιά τήν δημιουργία τοῦ παραρτήματος στήν Ἀθήνα ὡριμάζει τόν Μάρτιο τοῦ 1972. Ὁ κ. Ἀντωνιάδης προτείνει τήν ἵδρυσή του στό Τεχνολογικό Ἰνστιτοῦτο καί γίνεται δεκτή. Στίς 24 Αὐγούστου τοῦ ἴδιου χρόνου ὁ κ. Ἀντωνιάδης, μαζί μέ τόν συνάδελφό του καθηγητή κ. Χόσκιεφφ ἐπισκέπτονται τό ὑπουργεῖο Παιδείας, ὑποβάλλουν τήν πρότασή τους, ἡ ὁποία καί γίνεται εὐμενῶς δεκτή. Στίς 29 τοῦ ἴδιου μηνός «σέ συνέχεια τῆς προφορικῆς μας ἐπαφῆς» ὑποβάλλεται ὑπόμνημα στόν Γενικό Διευθυντή Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως κ. Ἀρβανίτη γιά νά ἐνημερωθεῖ καί ἐγγράφως.

Στό ὑπόμνημα αὐτό, ἀφοῦ παρατίθεται τό ἱστορικό τοῦ Ἰνστιτούτου Τεχνολογίας, προστίθεται ὅτι:

«μερικούς μήνες πρίν εἴχαμε πολλές αἰτήσεις ἀπό Ἕλληνες φοιτητές μας πού ἐπιθυμοῦσαν νά ἐπιστρέψουν στήν Ἑλλάδα γιά διακοπές, νά δημιουργήσουμε τάξεις παραδόσεων στήν Ἀθήνα κατά τή διάρκεια τῆς περιόδου αὐτῆς τῶν διακοπῶν. Ἐξ ἄλλου ὑποψήφιοι πού πληροφορήθηκαν τίς προθέσεις μας αὐτές ἐξέφρασαν ἔντονο ἐνδιαφέρον νά σπουδάσουν στήν Ἀθήνα ὥστε νά βρίσκονται στόν τόπο τους, μαζί μέ τίς οἰκογένειές τους».

Στό ὑπόμνημα πού ὑπογράφουν ὁ κοσμήτωρ τοῦ Ἰνστιτούτου κ. Χάλστερ καί ὁ κ. Χόσκιεφφ, ἀναφέρεται ὅτι κάῳ ἐκ τούτου καί ἐπειδή ἡ πρόταση φαίνεται ὅτι θά ἀποδειχθεῖ ἐπωφελής γιά τούς φοιτητάς μας καί ἐνδιαφέρει τήν Σχολή μας, θά ἐπιθυμούσαμε νά ἐφαρμόσουμε τό σχέδιό μας...».

Ἀπό ὅσα ἀκολουθοῦν, δίδεται ἡ ἐντύπωση ὅτι ἡ «σχολή» αὐτή θά λειτουργεί στήν Ἑλλάδα κατά τή διάρκεια τῶν διακοπῶν, ὥστε νά μποροῦν οἱ σπουδαταί τοῦ Ἰνστιτούτου νά ἐπωφελοῦνται ἀπό αὐτές. Τά μαθήματα, ἀναφέρεται στό ἴδιο ὑπόμνημα, θά γίνονται τόν Ἰούνιο — Αὔγουστο καί τήν ἡμιπερίοδο τοῦ Ἰανουαρίου.

Ἡ ἐπιστολή τοῦ κ. ὑπουργοῦ

Τό ὑπουργεῖο Παιδείας ἀπαντᾶ στήν πρόταση ἐπισήμως στίς 24 Ὀκτωβρίου 1972 καί ἡ ἐπιστολή αὐτή πού ἀποστέλλεται διά τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, — ὅπως λέγει ὁ κ. Ἀντωνιάδης —, φθάνει στό Ἰνστιτοῦτο Τεχνολογίας κατά τίς 13 Δεκεμβρίου. Ἡ ἀπαντητική ἐπιστολή, τήν ὁποία ὑπογράφει ὁ ὑπουργός Παιδείας κ. Γκαυτώνας λέγει:

«Ἀγαπητέ κ. Χάλστερ,
Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς σας ἀπό 29 Αὐγούστου 1972, εὐχαρίστως σᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι δέν ἔχομεν ἀντίρρησιν νά συγκροτήσει τό Ἰνστιτοῦτο σας τάξεις εἰς τήν Ἑλλάδα, ὅπως περιγράφονται αὐται εἰς τήν ἐπιστολήν σας.
Παρακαλοῦμεν μή διστάσητε νά μᾶς γράψητε, ἐφ' ὅσον δυνάμεθα νά σάς βοηθήσωμεν περαιτέρω».

Ἡ ἀπάντηση αὐτή, σύμφωνα μέ τά ἀμερικανικά ἔθιμα, θεωρήθηκε ἔγκριση γιά τήν δημιουργία στήν Ἀθήνα παραρτήματος τοῦ Ἰνστιτούτου. Στίς 29 Δεκεμβρίου 1972 ἔρχονται στήν Ἀθήνα οἱ τέσσερις καθηγηταί πού θά ἀνελάμβαναν τό παράρτημα καί στίς 2 Ἰανουαρίου ἀρχίζουν οἱ παραδόσεις.

Τά μαθήματα ἀρχιτεκτονικῆς καί ἠλεκτρονικῶν παρακολουθοῦν γύρω στούς 90 Ἕλληνες, ἀπόφοιτοι ἀνωτέρας σχολῆς ἠλεκτρονικῶν, τῆς Σχολῆς Ὑπομηχανικῶν καί τῶν ΣΕΛΕΤΕ. Ἀπό αὐτούς μονάχα ἕνας εἶναι φοιτητής τοῦ πανεπιστημίου τῆς Νέας Ὑόρκης πού ἦλθε ἐδῶ νά συνεχίσει τίς σπουδές του.

Πῶς λειτουργεῖ;

Πῶς ὅμως λειτουργεῖ τό παράρτημα αὐτό; Οἱ ἀπόφοιτοι τῶν ἀνωτέρων σχολῶν πού ἀναφέρθηκαν ἐγγράφονται χωρίς καμμία ἐξέταση, ἀρκεῖ νά γνωρίζουν μερικά ἀγγλικά. Ἄλλωστε ἕνα ἀπό τά 5 μαθήματα πού διδάσκονται εἶναι καί ἡ ἀγγλική γλῶσσα. Στούς μαθητάς αὐτούς ἀναγνωρίζονται οἱ σπουδές τριῶν ἐτῶν καί εἶναι ὑποχρεωμένοι νά πάρουν 34 «CREDITS» γιά νά τούς χορηγηθεῖ τό πτυχίο Ἀρχιτεκτονικῆς ἡ Ἠλεκτρονικῶν. Κάθε κρέντιτ στοιχίζει στόν σπουδαστή 65 δολλάρια. Τά δίδακτρα κατατίθενται σέ εἰδικό λογαριασμό σέ ἀμερικανική Τράπεζα. Μέ τό πτυχίο Ἀρχιτεκτονικῆς πού χορηγεῖ τό Ἰνστιτοῦτο, οἱ ἀπόφοιτοί του ἐγγράφονται στό πέμπτο ἔτος τῆς ἀντίστοιχης σχολῆς τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, ἐπειδή τό ΕΜΠ ἀναγνωρίζει ὡς ἰσότιμο τό πτυχίο ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὅσο γιά τό πτυχίο ἠλεκτρονικῶν, αὐτό ἀνοίγει τό δρόμο γιά τό Μάστερ, τό ὁποῖο ὅμως δίνεται, ὅπως καί τό πρῶτο, στήν Ἀμερική, ἐπειδή ἀπαιτοῦνται ἐργαστηριακές ἀσκήσεις πού δέν εἶναι δυνατόν νά γίνουν στίς ἐγκαταστάσεις τῶν Ἀθηνῶν.

Διαμαρτυρία τῶν σπουδαστῶν

Σέ ὑπόμνημα πού ὑπέβαλαν στούς καθηγητάς τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου σπουδασταί Πολιτικοί Μηχανικοί ἀναφέρουν μεταξύ ἄλλων καί τά ἑξῆς:

«Ὁμάς σπουδαστῶν κατόπιν κοπιώδους καί ἐπισταμένης ἐρεύνης καί καλυπτόμενοι ὑπό τήν ἰδιότητα πτυχιούχων ὑπομηχανικῶν, συνωμίλησαν μέ ἀρμοδίους τινος τοῦ N.Y.I.T. Οἱ τελευταῖοι ἰσχυρίσθησαν, ὅτι αἱ ἐνέργειαι διά τήν ἐγκατάστασιν τοῦ ἐν λόγῳ Πολυτεχνείου ἐν Ἑλλάδι ἤρχισαν πρό διετίας, ὅτι ἀπό νομικής ἀπόψεως εὑρίσκονται πλήρως κεκαλυμμένοι. Ἐπίσης κατά τούς ἰσχυρισμούς τῶν ἰδίων προσώπων, τήν γενικήν ἐπαπτείαν λειτουργίας τοῦ ἐν λόγῳ Πολυτεχνείου ἀπό πλευρᾶς ὑπουργείου Παιδείας ἔχει ἀναλάβει ὁ κ. Ἀρβανίτης, Γενικός Διευθυντής Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως. Ἐπίσης συμφώνως μέ τούς αὐτούς κύκλους ἡ ἀπόκρυψις τῆς ἱδρύσεως ὡς καί τῆς λειτουργίας τοῦ N.Y.I.T. ἐγένετο ἵνα αἰφνιδιασθεῖ τό Τεχνικόν Ἐπιμελητήριον Ἑλλάδος ὡς καί τό ΕΜΠ οὕτω» ὥστε νά εὑρεθοῦν πρό τετελεσμένου γεγονότος καί νά περιορισθοῦν αἱ δυνατότητες ἀντιδράσεώς των».

Σύμφωνα μέ πληροφορίες πού ὑπάρχουν — μέχρι στιγμῆς τουλάχιστον τό ὑπουργεῖο Παιδείας δέν προέβη σέ καμμία ἐπίσημη διευκρίνηση τοῦ ζητήματος — σέ συνάντησή του μέ τούς ὑπευθύνους τοῦ παραρτήματος, ὁ ὑπουργός Παιδείας τούς διέταξε «νά τά μαζέψουν καί νά φύγουν». Κοπά τίς ἴδιες πληροφορίες, τό Ἰνστιτοῦτο Τεχνολογίας ἐζήτησε τήν παιρέμβαση τοῦ μορφωτικοῦ συμβούλου τῆς ἀμερικανικῆς Πρεσβείας τῶν Ἀθηνῶν «γιά νά πεισθεῖ τό ὑπουργεῖο καί νά μεταβάλλει στάσιν».

Ἐπίκειται καί ἡ λειτουργία Βρεταννικῶν Κολλεγίων

Πρίν ἀκόμα διευκρινισθῆ ἐπίσημα τό θέμα πού ἀνέκυψε μέ τή λειτουργία στήν Ἀθήνα παραρτήματος τοῦ Ἰνστιτούτου Τεχνολογίας τῆς Νέας Ὑόρκης, δημοσιεύθηκε ὑπό τύπον διαφημίσεως ἡ πληροφορία ὅτι Βρεταννικά Κολλέγια πρόκειται νά λειτουργήσουν στήν Ἑλλάδα.

Ἀναφέρεται συγκεκριμένα, ὅτι «Κολλέγια Ἀν. (Ἀνωτέρας ἤ Ἀνωτάτης;) Ἐκπαιδευτικῆς σταθμῆς πρόκειται νά λειτουργήσουν ἀπό τόν προσεχῆ Ὀκτώβριο εἰς τήν Ἑλλάδα. Τά Κολλέγια θά εἶναι παραρτήματα τῶν Κολλεγίων Σ. Π. Κόλλετζ καί τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, θά περιλαμβάνουν δέ σχολάς ἰατρικῶν σπουδῶν, ναυπηγικῶν σπουδῶν, ἀρχαίας κλασσικῆς φιλολογίας, λογοτεχνίας, μεσογειακῶν σπουδῶν, εὐρωπαϊκῶν σπουδῶν, διθλίοσεως πετρελαίου, ἀσφαλιστικῶν σπουδῶν καί πολιτικῶν ἐπιστημῶν».

Τά παραρτήματα αὐτά, σύμφωνα μέ ὅσα ἀναφέρονται, θά προπαρασκευάζουν καί φοιτητάς καί πτυχιούχους γιά ἐκπαίδευση στήν Ἀγγλία. Καί προστίθεται στό σχετικό κείμενο:

«Ἤδη ἔχουν βολιδοσκοπηθῆ ἀπό Ἕλληνας ἐκπροσώπους τῶν ξένων Κολλεγίων πνευματικοί παράγοντες τοῦ τόπου, μεταξύ τῶν ὁποίων πρῶτη καθηγηταί Πανεπιστημίων, ὑφηγηταί, κοινωνιολόγοι, χημικοί, ἠλεκτρονικοί καί ἐπιστήμονες πολλῶν ἄλλων εἰδικοτήτων».

Ἡ προεδρία τοῦ Ἱδρύματος λέγεται ὅτι θά ἀνατεθῆ στόν καθηγητή καί ἀκαδημαϊκό κ. Ἰ. Θεοδωρακόπουλο.

Σέ σχετική ἐρώτηση ὁ κ. Θεοδωρακόπουλος ἀπάντησε:

«Δέν θέλω νά δηλώσω ἀπό τώρα τίποτε. Τό πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Φεβρουαρίου θά γίνουν σχετικαί ἀνακοινώσεις».

Προσέθεσε ὅτι τά Κολλέγια αὐτά θά εἶναι μεταπτυχιακῶν σπουδῶν, ἐνῶ ἀπίθετα ἄλλες πληροφορίες ἀνέφεραν ὅτι θά πρόκειται γιά Ἀνώτερες Σχολές.

Τέλος, δίνεται ἡ ἐντύπωση ὅτι τό ζήτημα αὐτό ἔχει προχωρήσει ἀρκετά ἀπό ἄποψη διαδικασίας, ἀφοῦ ὅπως ἀναφέρεται στό σχετικό «διαφημιστικό» δημοσίευμα «ἤδη εἰς τήν περιοχήν τῆς Γλυφάδας ἔχει ἐπιλεγῆ ὁ χῶρος διά τήν ἀνέγερσιν τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων».

Τό «Κοντσέρτο Εἰρήνης» μέ τήν «Λειτουργία γιά τόν καιρό τοῦ πολέμου» τοῦ Χάϋντν διηύθυνε προχθές ὁ διάσημος μαέστρος Λήονωρντ Μπέρνσταϊν, στόν Ἐθνικό Καθεδρικό Ναό τῆς Οὐάσιγκτον, σέ ἔνδειξη διαμαρτυρίας γιά τήν ἀποτυχία τοῦ Προέδρου Νίξον νά φέρη τήν εἰρήνη στό Βιετνάμ μέσα σέ τέσσερα ὁλόκληρα χρόνια. Στή συναυλία αὐτή, πού δόθηκε δωρεάν, διακρίνεται δεξιά — καί πίσω ἀπό τόν Μπέρνσταϊν — ὁ πρώην γερουσιαστής Γιουτζίν Μακάρθυ (λευκά μαλλιά), ὁ γερουσιαστής Ἔντουαρντ Σράϊδερ (δεξιά καί πίσω του), ὁ γερουσιαστής Ἔντουαρντ Κέννεντυ καί ἡ κ. Κέννεντυ (διακρίνεται πίσω ἀπό τόν κ. Μακάρθυ).

Σπουδαστές τῆς Α.Σ.Ο.Ε.Ε. προτείνουν σειρά λύσεων στά θέματα τῆς Σχολῆς

Σπουδαστές τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καί Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν κατήρτισαν ἀξιόλογο μελέτην διά τά προβλήματα τῆς Σχολῆς, τήν ὁποίαν καί ἔθεσαν ὑπ' ὄψιν τῆς Συγκλήτου, τῶν καθηγητῶν καί τῶν συμφοιτητῶν των.

Ἡ μελέτη αὐτή — τήν ὁποίο οἱ συντάκτες της χαρακτηρίζουν ἀτελῶς σάν «μερικές σκέψεις καί ἀντιλήψεις» ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΑΝΑΓΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ. Πρέπει νά ἀναδείξουμε πολλούς ἱκανούς ἐπιστήμονες πού θά καλύψουν τίς ἀνάγκες τῆς χώρας καί θά ὁδηγήσουν σέ οἰκονομική ἀνάπτυξη μέ ταχύτερους ρυθμούς.

Εἶναι καταστροφικό νά ἐγκαταλείπουν οἱ φοιτητές τίς σπουδές τους. Τά ἀμφιθέατρα ὁπό τό πρῶτο ἕως τό τέταρτο ἔτος ἀδειάζουν μέ φόβου γεωμετρικήν πρόοδο. Κάθε χρόνο οἱ νέοι σπουδαστές τῆς Σχολῆς ἐπτεροῦν τούς 1, 100. Ἐνῶ τό ἔτος 1968—1969 πήραν πτυχίο 342 φοιτητές, τό ἔτος 1969—70 πήραν 423+. Πάνω ἀπό 60% τῶν φοιτητῶν ἐγκαταλείπουν στή μέση τίς σπουδές τους.

Τί πρέπει νά γίνει;

1. Κατοχύρωση τοῦ πτυχίου μας

Ἀναγνωρίζουμε ὅτι τό πρόβλημα δέν εἶναι ἁπλό. Συνδέεται μέ τή σύσταση τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς καί ἐπιχειρηματικῆς ζωῆς. Συνδέεται μέ τό περιεχόμενο τῶν σπουδῶν μας.

Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ ἐπιχειρηματική ζωή τῆς χώρας ἀποτελεῖται κατά κύριο λόγο ἀπό μικρές ἐπιχειρήσεις. Γίνεται ἀντιληπτό ὅτι οἱ ἐπιχειρήσεις αὐτές μποροῦν νά καλύπτουν ἱκανοποιητικά τίς ἀνάγκες τους ἀπό ἐμπειρικούς λογιστές. Εἶναι βέ εὐνόητο ὅτι ἡ λογιστική παρακολούθηση εἶναι ἀνεπαρκής καί ὁ προγραμματισμός τῶν ἐπιχειρήσεων βασίζεται ἀποκλειστικά στήν ἐμπειρία τοῦ ἐπιχειρηματία.

Πιστεύουμε πώς ἔνας διοικανοσμός πού θά περιόριζε τά δικαιώματα τῶν ἀποφοίτων μέσων σχολῶν Λογιστικῆς κ.λ.π. θά δημιουργοῦσε ἔντονες διαμάχες μεταξύ μας καί τό πρόβλημα θά ἔμενε ἄλυτο.

Σημασία ἔχει νά ἀντιληφθοῦν οἱ ἐπιχειρηματίες ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη ἐπιστημονικά προγραμματισμένης οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῶν ἐπιχειρήσεων.

Προτείνουμε:

α) Νά δημιουργηθεῖ ἑνιαῖο λογιστικό σχέδιο.

β) Νά ἀντιμετωπισθεῖ τό πρόβλημα ἀπό κοινοῦ μέ τίς ἄλλες οἰκονομικές σχολές.

γ) Νά δημιουργηθοῦν στή σχολή τμήματα εἰδικά, ὅπως Κοστολόγων, Προγραμματιστῶν, Ἀσφαλιστολόγων, Στατιστικολόγων γιά νά ὑπάρχει ἄμεση πρακτική ἐνασχόληση τῶν ἀποφοίτων μας στίς ἐπιχειρήσεις.

δ) Νά γράφωνται οἱ πτυχιοῦχοι τῆς Σχολῆς, μετά ἀπό ἐξετάσεις, στό Γ ἔτος τῆς Νομικῆς.

Περιμένουμε καί τή γνώμη τῶν ἀρμοδίων.

Πιστεύουμε πώς ἡ σκέψη γιά «Συμβολαία ἐργασίας» εἶναι ἀνεδαφική καί ἀνεφόρμοστη.

Γιά τό ὀξύτατο πρόβλημα «Κατοχύρωση πτυχίου» θά ἐπισνέλθουμε μέ περισσότερο ἀναπτυγμένες προτάσεις.

2. Περιεχόμενο σπουδῶν

Πιστεύουμε ὅτι τό περιεχόμενο τῶν σπουδῶν πρέπει ἀφ' ἑνός νά ἀποτελεῖ μιά γενική θεώρηση τῆς πραγματικότητας καί ἀφ' ἑτέρου νά ἐξειδικεύεται καί νά κοθιερώνει τήν πρακτική ἐξάσκηση στόν κάθε κλάδο (μάθημα). Ἡ πρακτική δέ ἐξάσκηση νά ἀγγίζει τίς σύγχρονες, τό ἄμεσον καί τοῦ ἀπώτερου μέλλοντος ἀνάγκες. Ζητᾶμε:

α) Τήν καθίερωση καί πλήρωση ἑδρῶν Κοινωνιολογίας καί Οἰκονομικοῦ Δικαίου (περίλαιν). Ἐργατικό καί Νομοθεσία τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς). Ἐπίσης τήν κάλυψη ἑδρῶν τῶν κενῶν καί προβλεπομένων ἑδρῶν (ὑπουργ. ἀπόφ. 23775, 36525)1963 ΦΕΚ 205 ΤΒ').

β) Πρακτική ἐξάσκηση στά μαθήματα: Στατιστικά, Λογιστικά, Οἰκονομικά καί Ἀσφαλιστικά Μαθηματικά. Γιά τά μαθήματα Οἰκονομίας ἐπιβάλλεται ἡ ἐπίσκεψη τῶν σπουδαστῶν στά οἰκονομικά κέντρα μελετῶν καί προγραμματισμοῦ, στίς ἀνάλογες ὑπηρεσίες τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων, καθώς καί περιοδική ἀπασχόλησις τῶν σπουδαστῶν στά κέντρα αὐτά.

γ) Νά γίνεται ἀνάπτυξη τῶν οἰκονομικῶν προγραμμάτων τῆς χώρας στούς σπουδαστές.

δ) Εἶναι ἀπαραίτητο κάθε καθηγητής νά ἔχει δικό του σύγγραμμα. Ἐπίσης νά ὑπάρχει εἰδικό τεύχος μέ τίς παραδόσεις του, τίς ἐσωτερικαί ἀσκήσεις καί τίς ἀπορίες τῶν φοιτητῶν κατά τήν ὥρα τοῦ μαθήματος. Εἶναι ἀπαράδεκτο οἱ φοιτητές νά μήν ἔχουν αὐτές τίς παραδόσεις τοῦ καθηγητή τους. Σ' αὐτές μόλιστα πρέπει νά ὑπάρχει παραπομπή γιά μελέτη ἄλλων σχετικῶν συγγραμμάτων.

3. Διδασκαλία (τρόπος — μέθοδος).

Πιστεύουμε πώς ἡ ἀκολουθούμενη μέθοδος διδασκαλίας (μέ στείρες διαλέξεις σέ μεγάλο ἀκροατήριο) εἶναι ἀναχρονιστική. Ἡ μέθοδος αὐτή εἶναι φυσικό νά ἀπομακρύνει τούς φοιτητές ἀπό τήν ἕδρα καί τίς αἴθουσες διδασκαλίας. Οἱ καθηγητές δέν γνωρίζουν τούς μαθητές τους καί πολλές φορές δέν γνωρίζουν οἱ φοιτητές ποιοί εἶναι οἱ καθηγητές καί οἱ βοηθοί.

Ὑπάρχει ἄμεση καί ἐπιτακτική ἀνάγκη:

α) Νά αὐξηθεῖ τό διδακτικό προσωπικό. Ἀναφέρουμε τήν ἀναλογία φοιτητῶν - διδακτικοῦ προσωπικοῦ, ὅπως προκύπτει ἀπό πρόσφατα στοιχεῖα τῆς Ε. Σ.Υ.Ε.

Ἔτος	Φοιτητ.	Καθηγ.	Ὑφ.	Ἐπ.	Βοηθοί
		τακτ.	ἔκτ.		
1968 - 69	6.315	10	1	2 —	5
1969 - 70	6.277	10	2	3 1	21

Πρέπει νά ὑπάρχουν περισσότεροι καθηγητές σέ κάθε ἕδρα.

β) Νά δημιουργηθοῦν τμήματα κατά μάθημα.

Εἶναι ἀπαράδεκτο νά καταφεύγουν οἱ φοιτητές σέ ἰδιωτικά φροντιστήρια γιά νά μάθουν μάθημα πού διδάσκει ὁ καθηγητής τους. Πρέπει νά καθιερωθοῦν φροντιστηριακά τμήματα ὀλιγομελῆ.

γ) Εἶναι ἀνάγκη νά ἀρεθοῦν αἴθουσες μέ χωρητικότητα 100 ἀτόμων τό πολύ, ἱκανές νά στεγάσουν τά νέα τμήματα πού προτείνουμε. Ἡ ἀκίνητη περιουσία τῆς σχολῆς δίνει μιά κάποια λύση στό πρόβλημα.

δ) Νά προσαρμοσθοῦν τά ὡράρια διδασκαλίας ἀνάλογα μέ τίς δυνατότητες τῶν σπουδαστῶν.

Προτείνουμε γιά τά ἔτη Α' καί Β' συνεχές πρωϊνό ὡράριο μέ εἰδικά τμήματα ἐργαζομένων. Γιά τά ἔτη Γ' καί Δ' συνεχές ἀπογευματινό ὡράριο, ἐπειδή ὑπάρχει μεγάλο ποσοστό ἐργαζομένων στά ἔτη αὐτά.

ε) Ἡ πανεπιστημιακή ἀποσχόλληση τῶν καθηγητῶν νά εἶναι πλήρης καί ἀπερίσπαστη. Ἡ πιστή τήρησις τοῦ μέτρου αὐτοῦ θεραπεύει δυσκολίες πού παρουσιάζει τό συνεχές ὡράριο διδασκαλίας καί ἡ δημιουργία πολλῶν τμημάτων.

Ἡ μελέτη αὐτή — τήν ὁποίο οἱ συντάκτες της χαρακτηρίζουν ἀτελῶς σάν «μερικές σκέψεις καί ἀντιλήψεις» ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΑΝΑΓΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ. Πρέπει νά ἀναδείξουμε πολλούς ἱκανούς ἐπιστήμονες πού θά καλύψουν τίς ἀνάγκες τῆς χώρας καί θά ὁδηγήσουν σέ οἰκονομική ἀνάπτυξη μέ ταχύτερους ρυθμούς.

Εἶναι καταστροφικό νά ἐγκαταλείπουν οἱ φοιτητές τίς σπουδές τους. Τά ἀμφιθέατρα ὁπό τό πρῶτο ἕως τό τέταρτο ἔτος ἀδειάζουν μέ φόβου γεωμετρική πρόοδο. Κάθε χρόνο οἱ νέοι σπουδαστές τῆς Σχολῆς ἐπτεροῦν τούς 1, 100. Ἐνῶ τό ἔτος 1968—1969 πήραν πτυχίο 342 φοιτητές, τό ἔτος 1969—70 πήραν 423+. Πάνω ἀπό 60% τῶν φοιτητῶν ἐγκαταλείπουν στή μέση τίς σπουδές τους.

Τί πρέπει νά γίνει;

1. Κατοχύρωση τοῦ πτυχίου μας

Ἀναγνωρίζουμε ὅτι τό πρόβλημα δέν εἶναι ἁπλό. Συνδέεται μέ τή σύσταση τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς καί ἐπιχειρηματικῆς ζωῆς. Συνδέεται μέ τό περιεχόμενο τῶν σπουδῶν μας.

Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ ἐπιχειρηματική ζωή τῆς χώρας ἀποτελεῖται κατά κύριο λόγο ἀπό μικρές ἐπιχειρήσεις. Γίνεται ἀντιληπτό ὅτι οἱ ἐπιχειρήσεις αὐτές μποροῦν νά καλύπτουν ἱκανοποιητικά τίς ἀνάγκες τους ἀπό ἐμπειρικούς λογιστές. Εἶναι βέ εὐνόητο ὅτι ἡ λογιστική παρακολούθηση εἶναι ἀνεπαρκής καί ὁ προγραμματισμός τῶν ἐπιχειρήσεων βασίζεται ἀποκλειστικά στήν ἐμπειρία τοῦ ἐπιχειρηματία.

Πιστεύουμε πώς ἔνας διοικανοσμός πού θά περιόριζε τά δικαιώματα τῶν ἀποφοίτων μέσων σχολῶν Λογιστικῆς κ.λ.π. θά δημιουργοῦσε ἔντονες διαμάχες μεταξύ μας καί τό πρόβλημα θά ἔμενε ἄλυτο.

Σημασία ἔχει νά ἀντιληφθοῦν οἱ ἐπιχειρηματίες ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη ἐπιστημονικά προγραμματισμένης οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῶν ἐπιχειρήσεων.

Προτείνουμε:

α) Νά δημιουργηθεῖ ἑνιαῖο λογιστικό σχέδιο.

β) Νά ἀντιμετωπισθεῖ τό πρόβλημα ἀπό κοινοῦ μέ τίς ἄλλες οἰκονομικές σχολές.

γ) Νά δημιουργηθοῦν στή σχολή τμήματα εἰδικά, ὅπως Κοστολόγων, Προγραμματιστῶν, Ἀσφαλιστολόγων, Στατιστικολόγων γιά νά ὑπάρχει ἄμεση πρακτική ἐνασχόληση τῶν ἀποφοίτων μας στίς ἐπιχειρήσεις.

δ) Νά γράφωνται οἱ πτυχιοῦχοι τῆς Σχολῆς, μετά ἀπό ἐξετάσεις, στό Γ ἔτος τῆς Νομικῆς.

Περιμένουμε καί τή γνώμη τῶν ἀρμοδίων.

Πιστεύουμε πώς ἡ σκέψη γιά «Συμβολαία ἐργασίας» εἶναι ἀνεδαφική καί ἀνεφόρμοστη.

Γιά τό ὀξύτατο πρόβλημα «Κατοχύρωση πτυχίου» θά ἐπισνέλθουμε μέ περισσότερο ἀναπτυγμένες προτάσεις.

2. Περιεχόμενο σπουδῶν

Πιστεύουμε ὅτι τό περιεχόμενο τῶν σπουδῶν πρέπει ἀφ' ἑνός νά ἀποτελεῖ μιά γενική θεώρηση τῆς πραγματικότητας καί ἀφ' ἑτέρου νά ἐξειδικεύεται καί νά κοθιερώνει τήν πρακτική ἐξάσκηση στόν κάθε κλάδο (μάθημα). Ἡ πρακτική δέ ἐξάσκηση νά ἀγγίζει τίς σύγχρονες, τό ἄμεσον καί τοῦ ἀπώτερου μέλλοντος ἀνάγκες. Ζητᾶμε:

α) Τήν καθίερωση καί πλήρωση ἑδρῶν Κοινωνιολογίας καί Οἰκονομικοῦ Δικαίου (περίλαιν). Ἐργατικό καί Νομοθεσία τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς). Ἐπίσης τήν κάλυψη ἑδρῶν τῶν κενῶν καί προβλεπομένων ἑδρῶν (ὑπουργ. ἀπόφ. 23775, 36525)1963 ΦΕΚ 205 ΤΒ').

β) Πρακτική ἐξάσκηση στά μαθήματα: Στατιστικά, Λογιστικά, Οἰκονομικά καί Ἀσφαλιστικά Μαθηματικά. Γιά τά μαθήματα Οἰκονομίας ἐπιβάλλεται ἡ ἐπίσκεψη τῶν σπουδαστῶν στά οἰκονομικά κέντρα μελετῶν καί προγραμματισμοῦ, στίς ἀνάλογες ὑπηρεσίες τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων, καθώς καί περιοδική ἀπασχόλησις τῶν σπουδαστῶν στά κέντρα αὐτά.

γ) Νά γίνεται ἀνάπτυξη τῶν οἰκονομικῶν προγραμμάτων τῆς χώρας στούς σπουδαστές.

δ) Εἶναι ἀπαραίτητο κάθε καθηγητής νά ἔχει δικό του σύγγραμμα. Ἐπίσης νά ὑπάρχει εἰδικό τεύχος μέ τίς παραδόσεις του, τίς ἐσωτερικαί ἀσκήσεις καί τίς ἀπορίες τῶν φοιτητῶν κατά τήν ὥρα τοῦ μαθήματος. Εἶναι ἀπαράδεκτο οἱ φοιτητές νά μήν ἔχουν αὐτές τίς παραδόσεις τοῦ καθηγητή τους. Σ' αὐτές μόλιστα πρέπει νά ὑπάρχει παραπομπή γιά μελέτη